

Маруся

Шпион оныш кеъшкеш, қызыл шерифші форма кедіп алғаш, оруққа үнүп келген.

Ында бичии қыс-уруғ ақаштап чораан. Уруғ ол кишәә чейтіп келгеш, ақаштарының сығып таарып кеъсер доңдарақ тіләән. Доңдараан бергеш, ол уруғнуң адын эйттырған. Совет улустуң черлии өөрүньчүғ дэп дыңнаанын сақтып алғаш, оң қақырып, өөрүп, ырлээ берген.

– Қаньцааңаш мені танывас сен бе? – дэп, уруғ қаыйһяш, иһилені бергеш, эйттырған. – Мен Маруся мен, лейтенант Егоровтуң уруу. Ақаштарны аңамның қасқан орнуңа иттіп чору мен бо!

Уруғ ақаштарын таарып турда, қарақтарының суу аһа берген.

Шпион доңдараан һармааныңа суп алғаш, чүнү тэ ыттавейн, қылаштап чории берген.

Заставаа нянып келгеш, Маруся соодаан:

– Қызыл шерифшәә дуча бердім. Адымын адап бәәріммә, оң оода сонур болған. Қақырған, ырлаан болған.

Қыстың соодын дыңнааш, командир ачына берген. Дежурныйны қығырып һалғаш, ол «өөрүньчүғ» кишині чейткеш тэйтирі бәәрі һалдырывытты.

Аъттығ шерифлер сунзу бергеннэр. Маруся қадыр һерикке үнүп келгеш, дүүн границада аътқылачышықынында өлүрткен атасының қасқан орнуңа ақаштарын салып қаған.

А. Гайдарның біле

Текст на тофаларском языке с сайта «Тофастан»: www.tofastan.ru.